

تعاون و کشاورزی، سال چهارم، شماره ۱۳، بهار ۱۳۹۴

بررسی عوامل اجتماعی مؤثر بر مشارکت اعضای تعاونی‌های تولیدی کشاورزی و مقایسه آن با تعاونی‌های تولیدی صنعتی در استان تهران

حمید انصاری^۱، مهران جورابلو^{۲*}، نصرالله پورافکاری^۳، سیدعلی هاشمیان فر^۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۱۱/۱۶

چکیده

هدف این تحقیق پیمایشی بررسی عوامل اجتماعی مؤثر بر مشارکت اعضای تعاونی‌های تولیدی کشاورزی و مقایسه آن با تعاونی‌های صنعتی در استان تهران است. به این منظور، داده‌ها با استفاده از پرسشنامه محقق ساخته جمع‌آوری شد. جامعه آماری این پژوهش کلیه اعضای تعاونی‌های استان تهران یعنی ۱۶۹۶۰ عضو بوده است. از میان این تعداد، ۴۰۰ نفر با استفاده از روش نمونه‌گیری خوشای چند مرحله‌ای برای پاسخ به پرسشنامه‌ها انتخاب شدند. یافته‌ها نشان داد که میزان مشارکت در تعاونی‌های تولیدی استان تهران با میانگین ۴۶ از ۱۰۰ در حد پایین است. در مقام مقایسه، مشارکت در تعاونی‌های صنعتی با میانگین ۵۲ بیشتر از مشارکت در تعاونی‌های کشاورزی با میانگین ۳۷ است. میزان مشارکت اعضاء در تعاونی‌ها به ترتیب با متغیرهای سرمایه اجتماعی، باورهای مشترک، آگاهی از اصول تعاونی، میزان ذهنیت وابسته به دولت (دولت‌گرایی) اعضای تعاونی، سود دریافتی از تعاونی و پایگاه اجتماعی اعضای تعاونی همبستگی معنی‌دار دارد. در کل، متغیرهای مذکور قادرند ۳۹٪ تغییرات میزان مشارکت اعضای تعاونی‌های کشاورزی را پیش‌بینی کنند. گفتنی است از نظریه‌های مشارکت و سرمایه اجتماعی برای تبیین یافته‌ها استفاده شد.

واژه‌های کلیدی: مشارکت، سرمایه اجتماعی، تعاونی تولید کشاورزی، تعاونی تولید صنعتی، باورهای مشترک، آگاهی

۱. دانشیار گروه برنامه‌ریزی و رفاه اجتماعی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه تهران

۲. دانش آموخته دکتری جامعه شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهاقان

E-mail: mjourablu@yahoo.com

* نویسنده مسئول

۳. دانشیار گروه جامعه شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شوستر

۴. استادیار گروه جامعه شناسی، دانشگاه اصفهان

مقدمه

به لحاظ تاریخی، در مناسبات اقتصادی-اجتماعی ایران، شکل‌های سنتی همکاری‌های تعاملی، به ویژه در بخش کشاورزی، حضور پررنگی داشتند. از سال ۱۳۱۴ اولین اشکال تعاملی مدرن ایران در روستای داورآباد گرمسار شکل گرفت، ولی تا کنون بخش تعاون نتوانسته است جایگاه درخوری در اقتصاد و اجتماع ایران به دست آورد. در واقع، تعاون نتوانسته است علاوه بر سامانه‌ای برای جلب مشارکت فعال مردمی در حوزه اقتصادی-اجتماعی بدل شود.

با توجه به این مهم که توسعه و رونق بخش کشاورزی هم به طور مستقیم در توسعه اقتصادی کشور تأثیر مثبت دارد و هم با کاهش مهاجرت روستاییان به شهرهای بزرگ از مشکلات کلان شهرها می‌کاهد، اهمیت تعاملی‌های کشاورزی به عنوان بستری برای سامان دادن به مشارکت‌های مردمی در مسیر توسعه اقتصادی بیشتر روشن می‌شود. نظریه پردازان تعاون نیز گسترش تعاملی‌های کشاورزی را یکی از مؤثرترین شیوه‌ها برای کاهش فقر و توسعه مناطق روستایی می‌دانند؛ برای نمونه، کانتورو (Kuntoro, 2006) معتقد است که تعاملی‌ها فرصت‌هایی را به کشاورزان می‌دهند که واحدهای کوچک تجاری خود را بهبود بخشنند. نادسون و همکاران (Knudson et al., 2004) نیز اعتقاد دارند باید توسعه محصولات نوآورانه و کسب و کار جدید در کشاورزی یک اولویت اساسی در سیاست‌گذاری‌ها باشد و ایجاد بازارهای جدید و روند رو به رشد نوآوری در محصولات نیز همین ضرورت را ایجاب می‌کند. بنابراین، با ایجاد و ارتقای تعاملی‌های تولیدی و افزایش مشارکت روستاییان در آن‌ها می‌توان در راستای توسعه و گسترش محصولات نوآورانه و کسب و کار جدید در روستاهای پیشبرد برنامه‌ای توسعه روستایی، اشتغال پایدار و کنترل مهاجرت اقدام کرد. لیکن موفقیت تعاملی‌های کشاورزی بستگی زیادی به میزان و عمق مشارکت مردمی در آن‌ها دارد. مطالعات نشان از آن دارند که میزان مشارکت مردمی مهم‌ترین عامل موفقیت و پایداری تعاملی‌های کشاورزی است (Shufang & Leonard, 1998) و انصاری، ۱۳۸۳؛ پیش‌بین، ۱۳۹۱). همچنین این بررسی‌ها حاکی از آن هستند که میزان مشارکت در تعاملی‌های کشاورزی ایران کمتر از گذشته شده است.

صاحب نظران معتقدند تعاوینی‌های کشاورزی ظرفیت‌های ارزشمندی برای رونق بخشیدن به بخش کشاورزی دارند. این تعاوینی‌ها فرصت مناسبی برای مشارکت کشاورزان، همکاری آنان در زمینه‌های مختلف، انتقال تجربیات و آموزش شیوه‌ها و رویکردهای علمی در امر کشاورزی و بازاریابی به وجود می‌آورند. (بلک برن، ۱۳۸۰؛ شهبازی، ۱۳۸۱ و ۲۰۰۳). در ایران نیز تعاوینی‌های کشاورزی فرصت‌های مناسبی برای همکاری، آموزش و رونق اقتصادی بخش کشاورزی به وجود آورده‌اند، اما پژوهش‌ها دلالت بر این دارند که موانع موجود بر سر راه مشارکت فعال کشاورزان در تعاوینی‌های کشاورزی شکست یا رکود تعاوینی‌های کشاورزی را به همراه داشته است. چنین وضعیتی این پرسش را مطرح می‌سازد که چه مانعی بر سر راه مشارکت مؤثر اعضای تعاوینی‌ها و ایفای نقش مؤثرتر بخش تعاؤن در اقتصاد کشور وجود دارد؟ به عبارتی، چرا بخش تعاؤن نتوانسته است کanal مناسبی برای هدایت ظرفیت‌های اجتماعی و مشارکت مردم در طرح توسعه اجتماعی - اقتصادی فراهم نماید؟ این پرسش وقتی بر جسته می‌شود که به این واقعیت توجه شود که با وجود اهتمام دولت به توسعه بخش کشاورزی، تأکید بر رونق تعاوینی‌های کشاورزی، وجود ظرفیت‌های بالقوه در کشاورزی کشور و وجود زمینه‌های مناسب برای سرمایه‌گذاری در این بخش، عملاً مشارکت اعضای تعاوینی‌های کشاورزی از سطح عضویت ساده و مشارکت انفعالی فراتر نمی‌رود، در حالی که به دلیل ماهیت مردمی تعاوینی‌ها، توسعه تعاوینی‌ها بدون مشارکت فعالانه اعضای آن‌ها میسر نمی‌باشد.

با توجه به مطالب پیش‌گفته، مقاله حاضر به دنبال بررسی عوامل اجتماعی مؤثر بر مشارکت اعضای تعاوینی‌های کشاورزی و مقایسه آن با اعضای تعاوینی‌های صنعتی است. با الهام از مبانی نظری و تجربی (برای نمونه: John et al., 2001؛ Bhuyan, 1998؛ Scrimgeour, 2006 و آذرنی و همکاران، ۱۳۸۸؛ نکویی نائینی و همکاران، ۱۳۸۸)، در این مقاله نقش عواملی همچون سرمایه اجتماعی، باورهای مشترک، آگاهی، سود دریافتی، پایگاه اجتماعی و برخی متغیرهای زمینه‌ای بررسی شده است. بنابراین، پژوهش حاضر به دنبال بررسی

این پرسش است که هر کدام از عوامل مطرح شده به چه میزان و با چه سازوکاری با مشارکت اعضا در تعاوینی‌های کشاورزی مرتبط و بر آن اثرگذارند؟ همچنین از این نظر، وضعیت تعاوینی‌های کشاورزی در مقایسه با تعاوینی‌های صنعتی چگونه است؟

مبانی نظری و مفاهیم

در مبانی نظری، ابتدا مفاهیم اصلی و سپس مهم‌ترین دلالت‌های نظری به کار رفته ارائه و شرح داده شده است.

تعاونی: در اغلب تمدن‌ها و جوامع قدیمی و سنتی می‌توان اشکالی از همکاری‌های تعاوینی و گروه‌های یاریگری را پیدا نمود که تا حدودی به تعاوینی‌های امروزی شبیه هستند. در جامعه سنتی ایران نیز می‌توان اشکال سازمان‌یافته‌ای از همکاری‌های تعاوینی بهویژه در روستاها را مشاهده کرد (کلباسی، ۱۳۶۸).

تعاریف متعددی از تعاوینی ارائه شده است که با وجود اختلافات، نقاط مشترک زیادی در بین آن‌ها وجود دارد. بیرچال در کتاب «تعاونی و اهداف توسعه هزاره سوم»، تعاوینی‌ها را اساساً سازمان‌های عضومحور می‌داند که نوع متمایزی از سازمان با حقوق ویژه خود هستند. به نظر وی، در تاریخ تکامل سازمان‌های مدرن، تعاوینی‌ها حداقل دارای قدمتی معادل سایرین بوده و به لحاظ قانونی نیز تفاوتی با بقیه سازمان‌ها ندارند (بیرچال، ۱۳۷۸).

مشارکت: به طور کلی، "مشارکت درگیری ذهنی و عاطفی اشخاص در موقعیت‌های گروهی است که آنان را بر می‌انگیزد تا برای دستیابی به هدف‌های گروهی یکدیگر را یاری دهند و در مسئولیت کار شریک شوند" (نوذرپور، ۱۳۸۰). در این تعریف، سه جزء مهم وجود دارد: درگیر شدن، یاری دادن و مسئولیت.

در ادامه، خلاصه‌ای از مهم‌ترین قالب‌های نظری موجود در زمینه مشارکت، که در این مقاله از دلالت‌های آن‌ها استفاده شده است، ارائه می‌شود.

نظریه انتخاب عقلانی: نظریه انتخاب عقلانی^۱، که داونز و اولسون^۲ آن را مطرح کردند، انگیزه‌های اقتصادی را مورد تأکید قرار می‌دهد. داونز یک فرد محاسبه‌گر عقلانی را مطرح می‌سازد که می‌کوشد هزینه‌ها را به حداقل و منافع را به حداقل برساند. اولسن نیز استدلال می‌کند که نفع شخصی عقلانی، فرد را وادار به تحلیل هزینه – فایده مشارکت در گروه یا عمل جمعی می‌کند و یادآور می‌شود که منافعی که از عمل گروهی به دست می‌آید، لزوماً فقط در دسترس اعضای گروه نیست (راش، ۱۳۷۷).

نظریه تعاملی: این نظریه مشارکت را در کنش‌های متقابل افراد جستجو می‌کند و به عواملی مثل عضویت در گروه، درگیری و نقش پذیری توجه می‌کند (شايان مهر، ۱۳۷۷). تأکید مهم نظریه تعاملی بر جامعه‌پذیری در جریان تعامل فرد با دیگران به یادگیری ارزش‌هایی همچون روحیه همکاری، عام گرایی و کارجمی کمک می‌کند که پایه‌های اجتماعی تعاضی هستند.

نظریه سرمایه اجتماعی: از نظر کلمن (۱۳۷۷)، سرمایه اجتماعی دارای دو جزء اساسی به نام پیوند و اعتماد است که می‌تواند شامل منابع و امکانات اجتماعی باشد (شارع‌پور، ۱۳۸۶). منظور از پیوند، ارتباطات و بستگی‌های فرد با افراد، گروه‌ها و درگیری در شبکه‌های مختلف اجتماعی است. اعتماد نیز نشان‌دهنده اطمینان به هنجارهای کنش در روابط اجتماعی است. مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی با فراهم آوردن زمینه‌های کنش اجتماعی فرد، موجب تسهیل مشارکت اجتماعی وی می‌شوند.

برخی از صاحب نظران معتقدند که زیباترین جلوه سرمایه اجتماعی در فعالیت‌های تعاضی قابل مشاهده است (اطهری و علی بیگی، ۱۳۸۹). اونیو و جونز (Onyewu & Jones, 2003) بر این باورند که کم‌رنگ شدن ارزش‌های تعاضی بیشتر به دلیل کاهش سرمایه اجتماعی است، زیرا سرمایه اجتماعی به تسهیل مشارکت اعضا در تعاضی، دریافت و ارائه اطلاعات، عضویت

1. Rational Choice Theory
2. Downs & Olsond

طولانی‌تر، پذیرش مسئولیت، نظارت، تعهد و درگیری بیشتر منجر می‌شود (ضیائی و همکاران، ۱۳۹۰).

دولت و تعاونی: یکی از اصول مهم تعاون استقلال آن از دولت است؛ به عبارتی، تعاونی، بیشتر یک تشكل مدنی است و در جامعه مدنی ریشه دارد. نبود جامعه مدنی قدرتمند موجب وابستگی تعاونی به دولت و بسط تصدیگری دولتی در آن می‌شود. از سوی دیگر، وجود روحیه دولت‌گرایی بالا یا ذهنیت وابسته به دولت، عدم استقلال تشكل‌های حرفه‌ای و اصناف از دولت و تشکیل تعاونی‌های اولیه با فرمان دولتی، از مهم‌ترین عوامل شکست تعاونی‌ها بوده‌اند.

حاکمیتِ ذهنیت وابسته به دولت به ویژه در بین روستاییان، فرصت مناسبی برای دخالت کارشناسی نشده دولت در بخش تعاون به وجود آورده که این خود به تضعیف خودیاری و مشارکت مردمی در تعاونی‌ها منجر شده و شرکت‌های تعاونی را به دریافت کننده صرف اعتبارات و کمک‌های دولتی تبدیل کرده است.

مروری بر پژوهش‌های پیشین

انصاری (۱۳۸۱) در پژوهش موردی خود بر تعاونی کشاورزی شباهنگ در شهریار – که با تکیه بر ترکیبی از روش‌های استنادی و میدانی انجام شد – پس از مطالعه عمیق به این نتیجه رسید که مشارکت فعال اعضا از مهم‌ترین عوامل موفقیت این تعاونی بوده است. وی متوجه شد عواملی مثل توجه به نیازهای جامعه محلی کشاورزان، توانایی مدیران، پویایی سازمانی، و منظم و مشخص بودن فعالیت‌ها در جلب مشارکت افراد مؤثر بوده‌اند.

ساریخانی و طه (۱۳۸۲) در بررسی عوامل مؤثر بر مشارکت زنان در تعاونی‌های روستایی استان کرمانشاه به این نتیجه رسیدند که مشارکت زنان در تعاونی‌ها بیشتر در زمینه‌های اقتصادی است. عواملی مثل سن، دریافت سود بیشتر، پایگاه اجتماعی، آگاهی و سرمایه گذاری افزون‌تر به مشارکت بیشتر زنان منجر می‌شود.

صبوری (۱۳۸۴) نشان داد که تعاونی‌ها نقش مهمی در گسترش دانش و اطلاعات کشاورزی در مناطق روستایی از طریق برانگیختن همیاری و مشارکت بین افراد محلی و استفاده حداکثری از امکانات محلی دارند.

غیاثوند غیاثی (۱۳۹۰) در بررسی موانع توسعه اشتغال در تعاونی‌های تولیدی کشاورزی در ۶ منطقه کشور با نمونه آماری ۳۰۰ نفری به این نتیجه رسید که ۷ عامل زیربنایی در عدم توسعه اشتغال در بخش تعاون عبارت‌اند از: مشکلات اطلاع‌رسانی، مشکلات مالی، ساختار نامناسب، ضعف بازاریابی و فروش، مسائل مدیریتی و محدودیت‌های قانونی.

رحمانی فیروزجاه و سهرابی (۱۳۹۰) در مطالعه‌ای به این نتیجه رسیدند که تعاونی‌های کشاورزی نقش مهمی در تشکیل و تقویت سرمایه اجتماعی در بین روستاییان استان مازندران دارند. باور به اصول و ارزش‌های تعاون موجب تقویت سرمایه اجتماعی و مشارکت بیشتر اعضا در امور تعاونی می‌شود.

طلایی (۱۳۹۱) در پژوهشی نتیجه گرفت تعاونی‌ها بستر مناسبی برای به اشتراک گذاشتن اطلاعات در بین کشاورزان به وجود می‌آورند و تعاونی‌هایی که به مشارکت در زمینه دانش و آموزش توجه دارند موفق ترند.

جان و همکاران (Johen et al. 2001) سه اصل سود و خدمات بهتر، آزادی عضویت و رعایت انصاف و عدالت را از اصول مهم و مؤثر در موفقیت تعاونی‌ها ارزیابی کردند. با توجه به اینکه این سه عامل از عوامل مؤثر در افزایش مشارکت افراد به حساب می‌آیند، می‌توان از آن‌ها در تبیین مشارکت در تعاونی‌های تولیدی نیز سود برد.

کارلو و همکارانش (Carlo et al., 2000) عواملی از قبیل روحیه فردگرایی، عدم همکاری اعضاء، نبود مسئولیت در اعضاء، ناآگاهی اعضاء، غفلت از اصول تعاون و غیره را از عوامل اصلی رکود و مشارکت پایین در تعاونی‌ها ذکر کرده‌اند. بویان (Bhuyan, 2000) نیز عدم پاییندی

اعضا به تعاونی را موانع اصلی توسعه تعاونی‌ها دانسته است. در مطالعه‌ای دیگر، بیان (Bhuyan, 1998) پیروی از اصول اساسی تعاون را عامل مؤثر در موفقیت تعاونی ذکر کرده است. اسکریمژور و همکاران (Scrimgeour et al., 2006) معتقدند که عوامل کلی و اساسی مؤثر بر موفقیت شرکت‌های تعاونی کشاورزی در مشارکت بیشتر اعضاء عبارت‌اند از: عوامل دولتی، عوامل تجاری، عوامل فنی، عوامل ادراکی و عوامل اجتماعی. در میان عوامل اجتماعی متغیرهای اصلی هنجارها و انتظارات اجتماعی، تعاملات اجتماعی و ارزش‌های اجتماعی بر موفقیت و عملکرد شرکت‌های کشاورزی اثرگذار بودند.

کروز و هندفیلد (Krause & Handfield, 2006) در بررسی تعیین مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی اثرگذار بر عملکرد شرکت‌های آمریکایی، سرمایه شناختی (آگاهی اجتماعی)، مشارکت اجتماعی، انسجام اجتماعی و افزایش تعاملات اجتماعی را بر بهبود عملکرد (بهبود درآمد، کیفیت فعالیت و ارائه محصول و پیچیدگی کار) شرکت‌ها اثربخش معرفی دانسته‌اند.

مطالعات تجربی با الهام گرفتن از اندیشه‌های تعاون و نظریه‌های مشارکت به صورت تجربی دریافتند که مشارکت در تعاونی‌ها به عوامل متعددی بستگی دارد. در این بین، نقش عوامل اجتماعی - فرهنگی انکارناپذیر است. عوامل اجتماعی، به ویژه مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی و وجود ارزش‌های همیارانه، به مشارکت بیشتر و در نتیجه رونق تعاونی‌ها می‌انجامد. در کل، موفقیت تعاونی‌ها در اغلب جوامع بستگی به موفقیت آن‌ها در برقراری پیوندهای مستحکم با اجتماع محلی و استفاده از سرمایه و منابع اجتماع محلی برای رونق بخشیدن به مشارکت دارد.

روش تحقیق

مطالعه حاضر از نوع مطالعات مقطعی است. با توجه به ماهیت متغیرها و اهداف تحقیق، روش انتخابی تحقیق برای سنجش میزان ارتباط موجود بین متغیرهای مستقل و وابسته (مشارکت در تعاونی‌های کشاورزی)، روش پیمایش است که با هدف توصیف و تبیین رابطه مذکور و تعمیم

یافته‌های تحقیق با سطح اطمینان بالا اجرا می‌شود. واحد مشاهده و تحلیل در این تحقیق هر یک از اعضای تعاونی‌های مورد مطالعه هستند که به عنوان نمونه انتخاب می‌شوند. ابزار گردآوری داده در این تحقیق پرسشنامه محقق ساخته است که برای تأیید روایی آن، پس از مطابقت شاخص‌ها با نظریه‌ها و شاخص‌های موجود، از نظر استادان و کارشناسان و برای تأیید پایایی پرسشنامه از روش آلفای کرونباخ برای هر یک از شاخص‌ها استفاده شد.

جامعه آماری تحقیق

جامعه آماری این تحقیق ۱۶۹۶۰ نفر است که در ۸۱۰ تعاونی تولیدی استان تهران عضویت دارند. از این تعداد، ۳۹۵ تعاونی کشاورزی (فعال و نیمه فعال) و ۴۱۵ تعاونی صنعتی (فعال و تقریباً فعال) هستند. تعاونی‌های تولیدی کشاورزی در مجموع ۷۷۹۰ عضو دارند که ۴۶٪ جامعه آماری را شامل می‌شوند. تعاونی‌های تولیدی صنعتی ۹۱۷۰ عضو دارند که ۵۴٪ جامعه آماری را شامل می‌شوند. با استفاده از فومول کوکران برای جمعیت بزرگ تعداد نمونه تحقیق ۳۸۳ نفر برآورد شد ولی با پیش‌بینی احتمال ریزش بالای نمونه و پراکندگی جغرافیایی، در حدود ۵ درصد به این تعداد اضافه شد تا نمونه اصلی به ۴۰۰ نفر برسد. برای نمونه‌گیری از روش خوش‌های چندمرحله‌ای استفاده شد به این ترتیب که ابتدا از بین ۱۵ شهرستان استان تهران ۱۰ شهرستان (دو سوم استان) و در مرحله بعد از هر شهرستان دو تعاونی یعنی در مجموع ۲۰ تعاونی برای نمونه‌گیری انتخاب شدند که شامل ۱۰ تعاونی کشاورزی و ۱۰ تعاونی صنعتی بودند. در مرحله بعد، با رعایت منطق نمونه‌گیری متناسب با حجم، از هریک از تعاونی‌های برگزیده هر شهرستان، با رعایت سهم شهرستان در جامعه آماری، اعضای نمونه انتخاب شدند. تعاونی‌های گروه کشاورزی از نظر گرایش عبارت بودند از: گیاهان دارویی، زراعت، پرورش گل و گیاه، زنبورداری، باغداری، زراعت، مرغداری و جوجه‌کشی، پرورش ماهی، مرتع‌داری، و خوارک دام و طیور.

تعاونی‌های گروه صنعتی از نظر گرایش عبارت بودند از: صنایع فلزی، صنایع ماشین سازی، صنایع شیمیایی و سلولزی، صنایع دستی و فرش، صنایع پوشاک، صنایع ساختمانی و عمرانی، صنایع معدنی (تولید شن و ماسه) و صنایع غذایی.

تعريف متغیرهای اصلی تحقیق

متغیر وابسته (میزان مشارکت اعضای تعاونی)

در هر مشارکتی سه عنصر اصلی درگیر شدن، یاری‌دادن و مسئولیت وجود دارد (نوذرپور، ۱۳۸۰). در این تحقیق، مشارکت در تعاونی در دو بعد ذهنی (گرایشی) و عینی (رفتاری) تعریف شده است.

بعد ذهنی (گرایشی): این بعد به روحیه مشارکتی، احساس تأثیرگذاری، آمادگی و علاقه‌مندی فرد به مشارکت توجه دارد. شاخص بعد ذهنی از ۷ گویه در طیف لیکرت ۵ گزینه‌ای (کاملاً مخالفم، مخالفم، نظری ندارم، موافقم، کاملاً موافقم) تشکیل شده است. بیشترین نمره در این شاخص ۳۵ و کمترین ۷ است (گویه‌های ۱ تا ۷ جدول ۱). میزان ضریب آلفای کرونباخ برای پایایی این شاخص ۰/۷۰ بوده است.

بعد عینی (رفتاری): بر سطح مشارکت فرد که قابل مشاهده است ناظر می‌باشد. در این تحقیق، برای کمی‌سازی بعد رفتاری مشارکت اعضای در تعاونی، از مؤلفه‌های خاص استفاده شده است که عبارت‌اند از: تعداد سهام عضو، تعداد جلساتی که عضو شرکت کرده است، تعداد مسئولیت‌هایی که عضو پذیرفته است، تعداد کارهای اجرایی و تعداد پیشنهادات و تذکراتی که عضو داده است. میزان ضریب آلفای کرونباخ برای پایایی این شاخص ۰/۸۷ بوده است.

مجموع نمره پاسخگو در شاخص‌های ذهنی و عینی نشان دهنده نمره مشارکت وی در تعاونی است. میزان ضریب آلفای کرونباخ برای پایایی شاخص کلی مشارکت ۰/۸۲ بوده است.

جدول ۱. گویه‌ها شاخص‌های هر یک از متغیرهای تحقیق

ردیف	گویه‌ها	ابعاد
۱	علاقه‌مند در گردهمایی‌ها و جلسات تعاونی شرکت کنم.	نحوی
۲	مایل هستم مسئولیت‌هایی مثل (هیئت مدیره، مدیر عامل و یا بازرگان) را پذیریم.	نحوی
۳	تمایل چندانی به پذیریش فعالیت‌های اجرایی تعاونی ندارم.	نحوی
۴	این تعاونی بدون حضور من هم پیشرفت خواهد کرد.	نحوی
۵	به نظارت بر فرایند مدیریت تعاونی علاقه دارم.	نحوی
۶	به پیشنهاد دادن، تذکر دادن و مشاوره دادن در امور مختلف تعاونی علاقه‌مندم.	نحوی
۷	معتقدم اگر من در این تعاونی نیاشم بسیاری از کارها زمین می‌ماند.	نحوی
۸	باید فرصتی پیش بیاید که همه اعضای تعاونی در مدیریت تعاونی تأثیر بگذارند.	فرصتی
۹	معتقدم که همه اعضا در مدیریت تعاونی باید حضوری فعال داشته باشند.	فرصتی
۱۰	همه اعضا باید در نظارت و کنترل تعاونی دخالت فعال داشته باشند.	فرصتی
۱۱	دخالت همه اعضا در کارها باعث ایجاد اختلاف و انجام نشدن صحیح امور می‌شود.	مشترک اتفاقی
۱۲	معتقدم سرمایه و منابع لازم برای فعالیت تعاونی باید توسط خود اعضاء تأمین شود.	مشترک اتفاقی
۱۳	به مدیریت تعاونی اعتماد دارم.	پژوهشی
۱۴	اطمینان دارم که مقررات در این تعاونی رعایت می‌شوند.	پژوهشی
۱۵	به تصمیم‌هایی که هیئت مدیره می‌گیرند اطمینان ندارم.	پژوهشی
۱۶	به کارکنان این تعاونی اطمینان دارم.	پژوهشی
۱۷	اعتماد کردن به افراد در این تعاونی آسان نیست.	پژوهشی
۱۸	من روابط صمیمانه‌ای با مدیر عامل تعاونی دارم.	پژوهشی
۱۹	با اغلب کارکنان این تعاونی دوست هستم.	پژوهشی
۲۰	اگر مشکلی داشته باشم می‌توانم از کارکنان این تعاونی تقاضای کمک کنم.	پژوهشی
۲۱	هیئت مدیره از مشکلات کارکنان و اعضای تعاونی اطلاع ندارد.	پژوهشی
۲۲	تعاونی‌ها به حمایت و نظارت دولت وابسته هستند.	آئینه‌گذاری
۲۳	روی هم رفته، تعاونی‌هایی که زیر نظر وزارت تعاون اداره می‌شوند موفق‌ترند.	آئینه‌گذاری
۲۴	تعاونی‌های موفق از تسهیلات دولتی بیشتری استفاده کرده‌اند.	آئینه‌گذاری
۲۵	تعاونی باید با برنامه‌های اقتصادی دولت هماهنگ شود.	آئینه‌گذاری
۲۶	تعاونی باید از کمک‌های فنی و اعتباری وزارت تعاون بهره‌مند شود.	آئینه‌گذاری

متغیرهای مستقل

سرمایه اجتماعی: در این تحقیق، سرمایه اجتماعی با تکیه بر مهمنترین مؤلفه‌های آن یعنی اعتماد و روابط اجتماعی درون تعاونی تعریف عملیاتی و سنجیده شده است. شاخص اعتماد از نشانگرهای اعتماد به تعاونی، مقررات و تصمیم‌گیری‌ها و در نهایت اعتماد به افرادی که عضو با آن‌ها در تماس رودروست تشکیل شده است. روابط اجتماعی عضو با دیگر اعضای تعاونی مؤلفه دوم سرمایه اجتماعی است. شاخص سرمایه اجتماعی از ۹ گویه در طیف لیکرت ۵ گزینه‌ای یادشده تشکیل گردیده که طبعاً بیشترین نمره در آن ۴۵ و کمترین ۹ است (گویه‌های ۱۳ تا ۲۱). جدول ۱) میزان آلفای کرونباخ برای پایایی این شاخص ۰/۸۳ بوده است.

باورهای مشترک: در این تحقیق، برای تعریف عملیاتی و سنجش باورهای مشترک، به اصول و اهداف تشکیل تعاونی با توجه به وضعیت اجتماعی جامعه توجه شده است گه به این منظور، گویه‌های مرتبط با موضوعات باور به کار جمعی و گروهی، تأمین منابع لازم به صورت مشترک، باور به نظارت مشترک و باور به مدیریت جمیع مطرح شدند. برای سنجش این مفهوم از شاخصی در طیف لیکرت ۵ گزینه‌ای با ۵ گویه (گویه‌های ۸ تا ۱۲ جدول ۱) استفاده شده است که بیشترین نمره در آن ۲۵ و کمترین ۵ است. میزان آلفای کرونباخ برای پایایی این شاخص ۰/۷۵ بوده است.

میزان آگاهی از اصول تعاون: مهم‌ترین اصول تعاون عبارت‌اند از: عضویت اختیاری، کنترل دموکراتیک، پرداخت سود محدود به سرمایه، توزیع سود برگشتی در بین اعضا به نسبت معاملات، بی‌طرفی سیاسی و مذهبی، فروش نقدی محصولات، عدم قبول وکالت در رأی‌گیری مجتمع عمومی و آموزش مدام اعضا. برای سنجش میزان آگاهی فرد از اصول تعاونی از وی خواسته شد تا ۷ مورد از اصول تعاون را نام ببرند، سپس به هر مورد یک امتیاز داده شد که حداکثر آن ۷ به معنی آگاهی بیشتر از اصول تعاون و حداقل آن ۰ به معنی آگاهی کمتر از اصول تعاون است.

ذهنیت وابسته به دولت: این مفهوم به معنی وابستگی ذهنی اعضای تعاونی به دولت در تصمیم‌گیری‌های مختلف تعاونی است که در این تحقیق بر اساس ذهنیت حاکم در بین اعضای تعاونی در مورد میزان وابستگی به سازمان‌های دولتی بررسی شده است. برای سنجش این شاخص از طیف لیکرت ۵ گزینه‌ای یاد شده با ۵ گویه (گویه‌های ۲۶ تا ۲۲ جدول ۱) استفاده شد که بیشترین نمره در آن ۲۵ و کمترین ۵ است. میزان ضریب آلفای کرونباخ برای پایایی این شاخص ۰/۷۳ به دست آمد.

میزان سود دریافتی از تعاونی: یکی از اصول تعاون توزیع عادلانه سود برگشتی از فعالیت‌های اقتصادی تعاونی در بین اعضای تعاونی است. تقسیم عادلانه سود نقش مهمی در افزایش مشارکت در تعاونی دارد (John et al., 2001). برای اطلاع از میزان سود از پاسخگویان خواسته شد سود دریافتی خود از تعاونی در سال گذشته را بر حسب توان در پاسخnamه در محل مخصوص بنویسنند.

یافته‌ها

یافته‌های توصیفی متغیرهای زمینه‌های

میانگین سنی پاسخگویان تعاونی‌های کشاورزی ۴۶ سال بوده و اکثر آن‌ها بین ۳۰ تا ۵۰ سال سن داشتند. از نظر پایگاه اجتماعی، که از ۴ مؤلفه مدرک تحصیلی، مسکن، منزلت شغلی، و درآمد تشکیل شده بود، نزدیک به ۰/۵۹٪ از پاسخگویان تعاونی‌های کشاورزی از پایگاه اجتماعی متوسط، ۰/۱۸٪ از پایگاه اجتماعی بالا و ۰/۲۰٪ از پایگاه اجتماعی پایین برخوردار بودند.

میانگین سنی پاسخگویان تعاونی‌های صنعتی ۴۴ سال و اکثر آن‌ها بین ۳۰ تا ۵۰ سال داشتند. از نظر پایگاه اجتماعی (متشكل از ۴ مؤلفه پیش‌گفته)، نزدیک به ۰/۵۱٪ از پاسخگویان تعاونی‌های صنعتی از پایگاه اجتماعی متوسط، ۰/۹٪ از پایگاه اجتماعی بالا و ۰/۳۹٪ از پایگاه اجتماعی پایین برخوردار بودند.

یافته‌های توصیفی متغیرهای اصلی تحقیق

برای توصیف متغیرهای اصلی تحقیق از آماره میانگین و انحراف استاندارد استفاده شد.

میانگین‌ها برای مقایسه بهتر به شاخصی استاندارد از صفر تا صد تبدیل شدند (جدول‌های ۲ و ۳).

جدول ۲. توصیف آماری متغیرهای اصلی تحقیق برای تعاملی‌های کشاورزی

متغیر	میانگین	انحراف معیار	بالا	متوسط	درصد توزیع نسبی پاسخگویان	پایین
میزان مشارکت اعضا	۳۷	۹/۴۵	۱۴	۵۱	۳۵	
سرمایه اجتماعی	۶۲	۶	۳۱	۵۵	۱۴	
باقرهای مشترک	۶۵	۳	۴۱	۴۷	۱۱	
آگاهی از اصول تعامل	۱۶	۱/۶	۵	۱۹	۷۶	
ذهنیت وابسته به دولت	۶۴	۴/۲	۲۸	۵۵	۱۶	
سود دریافتی از تعاملی	۹	۲	۶	۶	۸۸	

مأخذ: یافته‌های تحقیق

جدول ۳. توصیف آماری متغیرهای اصلی تحقیق برای تعاملی‌های صنعتی

نام متغیر	میانگین	انحراف معیار	بالا	متوسط	درصد توزیع نسبی پاسخگویان	پایین
میزان مشارکت اعضا	۵۲	۱۱/۶	۲۸	۵۲	۲۰	
سرمایه اجتماعی	۶۶	۶/۴	۵۱	۴۲	۷	
باقرهای مشترک	۶۸/۵	۴	۴۵	۴۷	۸	
آگاهی از اصول تعامل	۲۵	۱/۸	۷	۲۶	۶۷	
ذهنیت وابسته به دولت	۵۷/۵	۴/۵	۲۵	۵۸	۱۷	
سود دریافتی از تعاملی	۱۲	۱/۲۰	۹	۶	۸۵	

مأخذ: یافته‌های تحقیق

تصویف متغیرهای اصلی برای تعاونی‌ها حاکی از آن است که در بین متغیرهای مذکور به طور کلی، پاسخگویان در متغیرهای باورهای مشترک، سرمایه اجتماعی و ذهنیت وابسته به دولت در سطح بالاتر از متوسط؛ در متغیر میزان مشارکت اعضا در سطح متوسط و در متغیرهای آگاهی از اصول تعاون و سود دریافتی در سطح پایین قرار دارند. مقایسه متغیرهای اصلی تعاونی‌ها کشاورزی با صنعتی (جدول‌های ۲ و ۳) نشان از آن دارد که تعاونی‌ها صنعتی به لحاظ شاخص‌های مورد نظر وضعیت بهتری نسبت به تعاونی‌ها کشاورزی دارند.

یافته‌های روابط دو متغیره

برای بررسی روابط فرض شده در سطح دو متغیره از آزمون همبستگی دومتغیره (پیرسون) استفاده شد (جدول ۴). برپایه نتایج جدول ۴، مشارکت در تعاونی‌ها کشاورزی به ترتیب با متغیرهای سرمایه اجتماعی، ذهنیت وابسته به دولت، باورهای مشترک، پایگاه اجتماعی، آگاهی از اصول تعاونی و سود دریافتی از تعاونی همبستگی دارد. همبستگی همه متغیرها (به جز ذهنیت وابسته به دولت) با مشارکت در تعاونی مثبت است؛ یعنی، افزایش در میزان آن‌ها موجب افزایش معنی دار مشارکت می‌شود. ولی همبستگی ذهنیت وابسته به دولت با میزان مشارکت اعضا تعاونی منفی است؛ یعنی، افزایش در میزان این متغیر موجب کاهش معنی دار در میزان مشارکت اعضای تعاونی می‌شود. مقادیر ضریب همبستگی بین متغیرهای مستقل با میزان مشارکت در دو گروه تعاونی (کشاورزی و صنعت) تقریباً برابر است. در تعاونی‌ها صنعتی، همبستگی پایگاه اجتماعی با مشارکت بیشتر است و در تعاونی‌ها کشاورزی همبستگی ذهنیت وابسته به دولت با مشارکت بیشتر از تعاونی‌ها صنعتی است.

جدول ۴. نتایج آزمون همبستگی میزان مشارکت در تعاملی با متغیرهای مستقل

متغیر مستقل	گروه صنعت	گروه کشاورزی	مقدار ضریب همبستگی (r)		جهت همبستگی	احتمال (p)
			مثبت	منفی		
سرمایه اجتماعی	۰/۳۷	۰/۳۸	مثبت	۰/۰۱		
باورهای مشترک	۰/۳۲	۰/۳۱	مثبت	۰/۰۱		
آگاهی از اصول تعامل	۰/۲۰	۰/۲۲	مثبت	۰/۰۱		
ذهنیت وابسته به دولت	۰/۳۴	۰/۲۷	منفی	۰/۰۱		
سود دریافتی	۰/۱۹	۰/۲۳	مثبت	۰/۰۱		
پایگاه اجتماعی	۰/۲۲	۰/۳۸	مثبت	۰/۰۱		

مأخذ: یافته‌های تحقیق

نتایج آزمون مقایسه میانگین‌ها (جدول ۵) نشان داد که تفاوت آماری معنی‌داری بین میانگین مشارکت اعضا در تعاملی بر حسب نوع تعاملی تعاملی (کشاورزی یا صنعتی) وجود دارد ($P<0/01$; $t=10/8$)؛ یعنی، میزان مشارکت اعضا تعاملی‌های کشاورزی و صنعتی در امور تعاملی با هم تفاوت دارد، بدین صورت که میانگین مشارکت اعضا تعاملی‌های صنعتی ($M=11/70$; $SD=11/76$; $M=51/76$; $SD=9/45$) بیشتر از تعاملی‌های کشاورزی ($M=37/8$; $SD=4/48$) است. با توجه به سطح معنی‌داری، این تفاوت از لحاظ آماری معنی دار است و مقدار آتا ($0/48$) نشان می‌دهد که اختلاف مشاهده شده شدت بالایی دارد.

جدول ۵. آزمون مقایسه میانگین متغیر مشارکت اعضا تعاملی‌های کشاورزی با صنعتی

آماره های توصیفی	گروه‌ها (نوع تعاملی)	تعداد	میانگین	t.test		
				مقدار اتا	مقدار t	معنی داری
کشاورزی	۱۸۵	۳۷/۸	۰/۰۱	۰/۴۸		
صنعتی	۲۱۵	۵۱/۷۶				

مأخذ: یافته‌های تحقیق

تحلیل رگرسیون چند گانه

برای بررسی روابط متغیرهای مستقل با وابسته (چند متغیره) از تحلیل رگرسیون چندگانه به روش همزمان^۱ استفاده شد. نتایج آزمون رگرسیون در جدول‌های ۶ و ۷ گزارش شده است.

جدول ۶. مشخص کننده‌های کلی تحلیل رگرسیون چندگانه

نوع تعاوینی	ضریب همبستگی	ضریب	خطای	مقدار F	معنی داری مدل	Sig.
تولیدی	چندگانه	تعیین	تعديل شده	استاندارد	خطای	
کشاورزی	۰/۴۱	۰/۳۹	۷/۴۵	۱۸	۰/۰۰۱	
صنعتی	۰/۳۸	۰/۳۵	۸/۱۶	۲۶	۰/۰۰۱	

مأخذ: یافته‌های تحقیق

جدول ۷. نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه

مقادیر گروه کشاورزی			مقادیر گروه صنعت			مدل
(p)	t	مقدار بتا	(p)	t	مقدار بتا	
۰/۳	۱/۰۵	-	۰/۲۶	۱/۰۸	-	عدد ثابت
۰/۰۱	۶/۲۵	۰/۴۲۲	۰/۰۱	۵/۹	۰/۳۵	سرمایه اجتماعی
۰/۰۱	۴/۵۱	-۰/۲۴۶	۰/۰۷	۱/۴	-۰/۰۹	ذهنیت وابسته به دولت
۰/۰۱	۳/۸	۰/۲۴۹	۰/۰۱	۲/۵	۰/۲۱	باورهای مشترک
۰/۰۱	۲/۴۵	۰/۱۶۰	۰/۰۱۶	۲/۵	۰/۱۴۲	سود دریافتی از تعاقنی
۰/۰۱	۲	۰/۱۲۱	۰/۰۱	۵/۴	۰/۳۲۵	پایگاه اجتماعی
۰/۴۸	۰/۹۷	۰/۰۵	۰/۰۳۲	۱/۰۲	۰/۰۷	آگاهی از اصول تعاقنی

مأخذ: یافته‌های تحقیق

مؤلفه‌های کلی آزمون رگرسیون نشان از برازش بالای مدل دارند بدین معنی که مجموع متغیرهای مستقل وارد شده در مدل توانسته‌اند تبیین مناسبی از پراکنده‌گی مشارکت در تعاقنی‌های کشاورزی و صنعتی ارائه دهند. در تعاقنی‌های کشاورزی مقدار ضریب همبستگی چندگانه برای

1. Enter

رابطه همه متغیرهای مستقل با مشارکت بیشتر از ۶۴ است. همچنین مقدار $F = ۱۸$ در سطح معنی داری $۰/۰۱$ نشان دهنده برآذش بالای مدل در تبیین تغییرات متغیر وابسته است. ضریب تعیین استاندارد شده برای این مدل ۳۹ است؛ به عبارتی، متغیرهای مستقل توانسته‌اند ۳۹% تغییرات متغیر وابسته یعنی مشارکت در تعاقنی‌های کشاورزی را تبیین نمایند. مقدار ضریب همبستگی چندگانه برای مشارکت اعضای تعاقنی‌های صنعتی ۶۰ و مقدار ضریب تعیین ۳۵ می‌باشد مقدار F برای تعاقنی‌های صنعتی (۲۶) در سطح $۰/۰۱$ معنی‌دار است که این امر نشان از ارزش بالای مدل در تبیین میزان مشارکت در تعاقنی‌های صنعتی دارد. در کل، مدل توانسته است ۳۵ درصد مشارکت در تعاقنی‌های صنعتی را تبیین نماید. در مقام مقایسه باید گفت که متغیرهای منتخب توانسته‌اند درصد بالایی از پراکندگی میزان مشارکت در تعاقنی‌های کشاورزی نسبت به تعاقنی‌های صنعتی را برآورد کنند.

بررسی ضرایب رگرسیونی برای متغیرهای مستقل وارد شده در مدل رگرسیون نشان می‌دهد که در بین متغیرهای مستقل، سرمایه اجتماعی بیشترین تأثیر مثبت و معنی دار را در مشارکت اعضاي تعاقنی‌های کشاورزی و صنعتی دارد بدین معنی که یک واحد تغییر در شاخص سرمایه اجتماعی باعث $۰/۴۲۲$ واحد تغییر در متغیر مشارکت در تعاقنی‌های کشاورزی و $۰/۳۵۰$ واحد تغییر در تعاقنی‌های صنعتی می‌شود. بیشترین مقدار t نیز برای این متغیر به دست آمد که نشان دهنده اهمیت بیشتر حضور سرمایه اجتماعی در مدل و در مقایسه با متغیرهای دیگر است، ضمن اینکه مقدار $۵/۹$ و $۶/۲۵ = t$ در سطح خطای $۰/۰۱$ معنی دار است. پس از متغیر سرمایه اجتماعی، متغیرهای ذهنیت وابسته به دولت، باورهای مشترک اعضاي تعاقنی، میزان سود دریافتی اعضا از تعاقنی، و پایگاه اجتماعی اقتصادی بیشترین سهم معنی دار و مثبت را در تبیین تغییرات مشارکت در تعاقنی‌ها کشاورزی استان تهران دارند. در مورد تعاقنی‌های صنعتی نیز چنان که اطلاعات جدول نشان می‌دهد، وضعیت چندان متفاوت نیست. در این گروه، پس از متغیر سرمایه اجتماعی،

متغیرهای پایگاه اجتماعی، باورهای مشترک، سود دریافتی از تعاونی و ذهنیت وابسته به دولت و ذهنیت وابسته به دولت به ترتیب بیشترین تأثیر را در میزان مشارکت در تعاونی های صنعتی دارند. بنابراین، تفاوت عمده در بین دو گروه در تأثیر معنی دار متغیر ذهنیت وابسته به دولت در تعاونی های کشاورزی است که در تعاونی های صنعتی این متغیر تأثیر معنی داری ندارد.

نتیجه‌گیری

در این تحقیق مشاهده شد که مشارکت در تعاونی های کشاورزی استان تهران رضایت‌بخش نیست و در کل این مشارکت چه در بخش صنعت و چه در بخش کشاورزی در حد پایین‌تر از متوسط است و قابل تأمل‌تر اینکه در تعاونی های کشاورزی مشارکت بسیار کمتر از تعاونی های صنعتی می‌باشد.

با توجه به تأثیر مثبت و تعیین کننده عوامل اجتماعی و به ویژه مؤلفه‌های سرمایه در مشارکت در تعاونی های کشاورزی می‌توان اذعان داشت که آن دسته از نظریه های مشارکت که بر نقش سرمایه اجتماعی در مشارکت تأکید دارند در تبیین یافته‌های تحقیق حاضر کاربرد خواهند داشت. مؤلفه‌های سرمایه اجتماعی، یعنی روابط اجتماعی و اعتماد، در تشکیل گروههای انسانی و ایجاد و تداوم تعامل اجتماعی نقش اساسی دارند و به طور سنتی، کشاورزی نیازمند وجود چنین تعاملات و روابطی است.

به علت پراکندگی جغرافیایی و قوم گرایی، جوامع روستایی به طور سنتی تمایل زیادی به قطاعی شدن دارند. تعاونی های کشاورزی با افزایش سرمایه اجتماعی فراگروهی بین کشاورزان و مشارکت بیشتر آنان به صورت غیرمستقیم می‌توانند از چنین وضعیتی جلوگیری نمایند. قطاعی بودن جوامع روستایی و نبود مشارکت فعال در آنها، ذهنیت وابسته به دولت و به تبع آن تصدیگری دولتی را تقویت می‌کند. همچین همان‌طور که یافته ها نشان داد، ذهنیت وابسته به دولت نقش مهمی در کاهش مشارکت‌های مردمی در تعاونی ها دارد. چنین وضعیتی در تعاونی های

کشاورزی، که در مناطق روستایی هستند، بیشتر به چشم می خورد تا در تعاوینی های صنعتی که بیشتر در مناطق شهری هستند. بالا بودن سطح ذهنیت وابسته به دولت در بین روستاییان در کنار عوامل دیگری مثل ضعف روابط اجتماعی، خویشاوندگرایی، پراکندگی جغرافیایی، موفق نبودن بسیاری از تعاوینی های کشاورزی و نبود جامعه مدنی نقش مهمی در بی میلی اعضای تعاوینی ها به مشارکت فعالانه در امور تعاوینی دارد. نکته دیگر اینکه دریافت سود بیشتر به افزایش مشارکت منجر می شود. این یافته از دلالت های نظریه انتخاب عقلانی حمایت می کند، چرا که افراد وقتی پاداش بیشتری از مشارکت به دست می آورند به ادامه آن تمایل فراوان تری می یابند.

در کل می توان چنین گفت که مشارکت در تعاوینی های تولیدی کشاورزی و صنعتی به طور هم زمان و به صورت تعاملی از چند دسته عوامل تأثیر می پذیرد: دسته اول عوامل ساختاری کلان هستند، دسته دوم عوامل سطح میانه یا سازمانی هستند و دسته دیگر عواملی هستند که در حوزه فردی کنشگر می توان در مورد آنها بحث نمود. در حوزه ساختاری، وجود شبکه روابط و پیوند ها به عنوان عوامل عینی و اعتماد و باورهای مشترک به عنوان عوامل ذهنی قابل بحث هستند. در واقع، چنان که یافته های تحقیق نشان می دهد، پدیده مشارکت در تعاوینی های تولیدی بیشتر از عوامل دیگر تحت تأثیر عوامل ساختاری است که این عامل خود به دو گروه عوامل عینی و ذهنی تقسیم شده است.

دسته دوم عوامل سازمانی یا میانه هستند. در این گروه، عوامل عینی مثل سبک مدیریت و رابطه با دولت و عوامل ذهنی مثل ادراک عدالت، آگاهی از اصول تعاوینی و میزان ذهنیت وابسته به دولت اعضای تعاوینی، جای می گیرند.

دسته سوم عوامل فردی یا سطح خرد هستند. این عوامل شامل متغیرهای روان شناختی اجتماعی مثل روحیه کارآفرینی، مسئولیت پذیری، سن، جنسیت، مدت عضویت و سود دریافتی از تعاوینی هستند. یافته های حاصل از آزمون های دو متغیره، چندمتغیره و تحلیل مسیر نشان داد در بین عوامل مذکور، محوریت بر شبکه پیچیده ای از پیوندها، روابط، اعتماد و باورهای مشترک

استوار است که در قالب عوامل اجتماعی-فرهنگی از آن‌ها بحث شد. هسته اصلی این عوامل را سرمایه اجتماعی می‌سازد. سایر عوامل با اینکه به صورت مستقیم بر میزان مشارکت در تعاقنی‌های تولیدی اعم از کشاورزی و صنعتی تأثیر می‌گذارند، ولی به صورت پیچیده‌ای در تعامل با این عامل اصلی هستند.

پیشنهادها

مهم‌ترین یافته ارزشمند مقاله حاضر این بود که مشارکت در تعاقنی‌های کشاورزی و به طبع، موفقیت آن‌ها از عوامل اجتماعی (مثل سرمایه اجتماعی، باورهای مشترک و پایگاه اجتماعی) تأثیر زیادی می‌پذیرد و شایسته است با توجه به نقش ارزشمند تعاقن در رونق بخش کشاورزی، به بررسی علمی عوامل مذکور توجه شود. بدین منظور پیشنهاد می‌گردد در سیاست‌های کلان کشور در زمینه تناسب برنامه‌های اقتصادی دولت با بخش تعاقن بازندهشی شود و بخش تعاقن به عنوان زمینه‌ای برای تقویت روحیه مشارکت و سرمایه اجتماعی در روستاهای کشور در نظر گرفته شود. همچنین از ظرفیت‌های علمی و پژوهشی نهادهای مختلف در زمینه تعاقن استفاده گردد و به نقش آموزش‌های نوین در تعاقنی‌ها توجه شود. از آنجا که سامانه واحد و جامعی برای جمع‌آوری، انتقال، انتشار و اشتراک اطلاعات در بین تعاقنی‌های کشور وجود ندارد، تجارت اقتصادی، اجتماعی و مدیریتی تعاقنی‌های موفق به سختی در اختیار دیگر تعاقنی‌ها قرار می‌گیرد و پژوهش در زمینه تعاقن دشوارتر می‌گردد. همچنین پیشنهاد می‌گردد به تعاقنی‌ها در زمینه هماهنگی با اجتماع محلی کشاورزان و چگونگی بهره‌برداری از ظرفیت‌ها و سرمایه‌های اجتماع محلی آموزش‌ها و حمایت‌های لازم ارائه شود.

تأثیر مثبت باورهای مشترک و آگاهی از اصول تعاقن نشان داد که افزایش آگاهی کشاورزان و روستاییان از فلسفه و اصول تعاقنی می‌تواند به شکل گیری باورهای مشترک در مورد کارآمدی و قابلیت مشارکت‌های تعاقنی در بخش کشاورزی در بین روستاییان منجر شود. از

این رو، پیشنهاد می شود نسبت به افزایش اطلاعات روستاییان از تعاون از طریق برنامه های مختلف و رسانه ها اقدام شود.

منابع

۱. ازکیا، م. و غفاری، غ. ر. (۱۳۸۴). جامعه شناسی توسعه. چاپ پنجم، تهران: انتشارات کیهان.
۲. اطهری، ز. و علی بیگی، ا. ح. (۱۳۸۹). تحلیل ادراک کشاورزان شهرستان کرمانشاه از تعاون. *مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران*، ۴۱(۲)، ۵۷۶-۵۶۵.
۳. انصاری، ح. (۱۳۸۱). پژوهشی در تعاونی های روستایی ایران: مطالعه موردی شرکت تعاونی روستایی شباهنگ شهریار. مؤسسه تحقیقات تعاونی. قم: انتشارات ام ابیها.
۴. انصاری، ح. (۱۳۸۲). بررسی راهکارهای توسعه و ترویج مشارکت های مردمی و فرهنگ کار جمعی در جامعه از طریق تشکل های تعاونی (طرح پژوهشی ملی). تهران: وزارت تعاون و مؤسسه تحقیقات تعاونی دانشگاه تهران.
۵. آذری، ل.، هوشمند، م. و نقوی، س.س. (۱۳۸۸). سنجش رضایتمندی از فعالیت شرکتهای تعاونی مرزنشینان استان خراسان رضوی. *فصلنامه روستا و توسعه*، ۱۲(۲)، ۸۷-۱۱۱.
۶. بلکبرن، د. (۱۳۸۰). *بنیان ها و تحول فعالیت ها در ترویج کشاورزی*. ترجمه حسینی. تهران: مرکز انتشارات علمی دانشگاه آزاد اسلامی.
۷. پیش بین، ا. (۱۳۹۱). بررسی نقش عوامل محیطی بر گرایش کارآفرینی در تعاونی های دامپروری ایران. *مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران*، ۲(۳)، ۵۰۹-۴۹۷.
۸. راش، م. (۱۳۷۷). *جامعه و سیاست، مقامه ای بر جامعه شناسی سیاسی*. ترجمه منوچهر صبوری. تهران: سمت.
۹. ساریخانی، ن. و طه، م. (۱۳۸۲). *میزان مشارکت زنان در شرکتهای تعاونی روستایی و شناخت عوامل مؤثر بر آن* (قسمت اول). *نشریه اقتصاد تعاون*، ۵(۱۴۳)، ۴۷-۵۴.

۱۰. شارع پور، م. (۱۳۸۶). جامعه شناسی آموزش و پژوهش. چاپ چهارم. تهران: انتشارات سمت.
۱۱. شایان مهر، ع. ر. (۱۳۷۷). دائرة المعارف تطبیقی علوم اجتماعی (کتاب اول). چاپ پنجم. تهران: انتشارات کیهان.
۱۲. رحمانی فیروزجاه، ع. و سهرابی، س. (۱۳۹۰). نقش تعاونی در تشکیل و تقویت سرمایه اجتماعی. مجموعه مقالات اولین کنفرانس بین المللی ظرفیت های بخش تعاون در توسعه اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی. وزارت تعاون.
۱۳. شهبازی، ا. (۱۳۸۱). ترویج و توسعه روستایی. چاپ اول. تهران: دانشگاه تهران.
۱۴. صبوری، م. ص. (۱۳۸۴). بررسی تأثیر آموزش در ارتقای بهره‌وری اعضای تعاونی‌های کشاورزی. کنفرانس تعاون، اشتغال و توسعه. دانشگاه یزد.
۱۵. ضیائی، م. ص.، منوریان، ع. و کاظمی، ا. (۱۳۹۰). بررسی رابطه سرمایه اجتماعی و میزان آمادگی سازمانی برای استقرار مدیریت دانش. مدیریت دولتی، ۳(۸)، ۱۷۹-۱۹۸.
۱۶. طلایی، آ. (۱۳۹۱). نقش ترویج و آموزش کشاورزی در مسیر شکوفایی و تکامل تعاونی‌ها. کنفرانس تعاون، اشتغال و توسعه. دانشگاه یزد.
۱۷. غیاثوند غیاثی، ف. (۱۳۹۰). تحلیل موانع و محدودیتهای توسعه اشتغال در تعاونهای تولیدی کشاورزی ایران. کنفرانس تعاون، اشتغال و توسعه. دانشگاه یزد.
۱۸. فیلد، ج. (۱۳۸۶). سرمایه اجتماعی. ترجمه غلامرضا غفاری و حسین رمضانی. چاپ اول. تهران: انتشارات کویر.
۱۹. کلباسی، ع. ا. (۱۳۶۸). نقش تعاونی‌ها در نظام اقتصادی جمهوری اسلامی ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد معارف اسلامی و اقتصاد. دانشکده اقتصاد و معارف اسلامی، دانشگاه امام صادق.
۲۰. کلمن، ج. (۱۳۷۷) بنیان‌های نظریه اجتماعی. ترجمه منوچهر صبوری. چاپ اول. تهران: نشر نی.
۲۱. گیدنر، آ. (۱۳۷۷). پیامدهای مدرنیت. ترجمه محسن ثلاثی. چاپ اول. تهران: نشر مرکز.

۲۲. نکویی نائینی، ع.، علی بیگی، ا.ح. و زرافشانی، ک. (۱۳۸۸). واکاوی عوامل مؤثر بر موفقیت تعاونیهای روستایی شهرستان کرمانشاه. *فصلنامه روستا و توسعه،* ۱۲(۴)، ۲۲-۱.
۲۳. نوذر پور، ع. (۱۳۸۰). یادداشت سردبیر (سرمقاله). *فصلنامه مدیریت شهری،* ۵(۲)، ۳-۶.
۲۴. هزار جریبی، ج. (۱۳۸۸). بررسی عوامل موثر بر اعتماد اجتماعی شهروندان. *فصلنامه جامعه‌شناسی کاربردی،* ۲۰(۴)، ۴۴-۶۵.
25. Bhuyan, S . (2000). *Grower and manager issues in fruit and vegetable cooperatives.* Annual Meeting. <http://www.agecon.kus.edu/acc/ncr194>.
26. Bhuyan, S. (1998). Potential role of nonagricultural cooperatives in rural development. *Econ. Journal of Research Report,* 383, 65-74.
27. Carlo R., Weatherspoonb, D., Petersonb, C. & Sabbatinia, M. (2000). Effects of managers power on capital structure: A study of Italian agricultural cooperatives. *International Food and Agribusiness Management Review,* 3, 27-39.
28. John, L., Adrian J., & Green T.W. (2001). Agricultural Cooperative managers and the business environment. *Journal of Agribusiness,* 19(1), 17-33.
29. Knudson, W., Wysocki, A., Champagne, J., & Christopher, H. (2004). Entrepreneurship and innovation in the agrifood system. *American Journal of Agricultural Economics* 86(5), 1330-1336.
30. Krause, D., & Handfield, R.(2006). The relationships between supplier development ,Commitment, social capital, accumulation and performance improvement. *Journal of Operations Management,* 16(5), 405-415.

31. Kuntoro, B. A. (2006). Analysis on characteristics of three dairy cooperatives sampled in East Java. *Journal of Applied Sciences*, 6. (4), 757-761.
32. Lerner, D. (1964). *The passing of traditional society*. New York: The Macmillian Com.
33. Onyeiwu, S., & Jones, R. (2003). An institutionalism perception of cooperative behavior. *Journal of Socio-Economics*, 32, 233-248.
34. Roling, N. (2003). *Extension Sience: Information system in agricultural development*. Cambridge: Cambridge University Press.
35. Scrimgeour, F., McDermott, A., Saunders, C., Shadbolt, N., & Sheath, G. (2006). *New Zealandribusiness Success: An Approach to exploring the role of strategy, structure and conduct on firm performance*. Paper resented at to New Zealand Agricultural and Resource Economics Society, August 2006 Conference 25-27.
36. Shufang, Z., Leonard P. (1998). *Co-operative organization in rural Canada and the agricultural co-operative movement in China*: A comparison center for the study of Co-operatives University of Saskatchewan, Saskatoon, SK.

Investigating the Social Factors that Influence Participation in Agricultural Cooperatives and Comparison with Industrial Cooperatives in Tehran Province

H. Ansari¹, M. Jourabou^{2*}, N. Pourafkari³, A. Hashemianfar⁴

Received: 07/09/2014 Accepted: 08/02/2015

Abstract

This main purpose of this study was to investigate the factors that influence the participation in agricultural cooperatives and comparing with industrial cooperatives in Tehran province. Using survey method the data collected by administrating self- constructed questionnaire. The population of this study included all the members of the cooperatives in Tehran province 16,960. Using Multi-stage cluster sampling 400 members were randomly selected to answer the questionnaires. Findings indicated that the mean average of participation for all respondents were 46 on a scale from zero to hundred. Also, mean average of participation for members of agricultural cooperatives was 37. Also it was found that the social capital, the shared beliefs of members of cooperatives, the amount of dividends received from cooperatives, the amount of awareness from cooperative principles, the amount of mental dependence to state union and the social statues had significant relation with participation of all members of productive cooperatives. Also, regression analysis showed that all independent variables had significant effect on the variance of participation for all members of productive cooperatives with 39% coefficient. The results were explained by applying implications of sociological theories of participation and theories of social capital.

Keywords: Participation, Social Capital, Agricultural Cooperatives, Industrial Cooperatives, Shared Beliefs, Awareness

1. Associate Professor, Department of Planning and Social Welfare, University of Tehran, Iran

2. Former PhD Student, Department of Sociology, Dehghan Branch, Islamic Azad University, Dehghan, Iran

* Corresponding Author E-mail: mjourabou@yahoo.com

3. Associate Professor, Department of Sociology, Shoushtar Branch, Islamic Azad University, Shoushtar, Iran

4. Assistant Professor, Department of Sociology, University of Isfahan, Isfahan, Iran